Kraków, dnia 1 kwietnia 1934 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 7.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy.

55.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 7 lutego 1934 r.

w sprawie przepisów miejscowych o wznoszeniu i naprawie budynków nieogniotrwałych dla m. Nowego Targu, Czarnego Dunajca, pow. Nowy Targ.

Na podstawie art. 415 pkt. c i art. 408 pkt. 4 rozp rządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202). w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr, 86, poz. 663) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 29 lipca 1933 r. Nr. KBB. II-1-3-22 oparty na uchwale Rady Powiatowej w Nowym Targu z dnia 29 marca 1933 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Wznoszenie nowych tudzież nadbudowa i powiększenie istniejących stałych budynków nieogniotrwałych, zarówno drewnianych, jak i budynków o ścianach z materjałów niezapalnych w szkielecie drewnianym (mur pruski) jest dopuszczalne z ograniczeniami, przewidzianemi niżej w §§ 3 i 4:

a) w Nowym Targu — dzielnicach Kowaniec z ulicą Gazdów na obszarze rozciągającym się na południe od kapliczki na ul. Marszałka Piłsudskiego w granicach: po stronie wschodniej rzeka Biały Dunajec. zaś po stronie zachodniej tor linji kolejowej, prowadzącej do Zakopanego; na obszarze rozciągającym się na zachód od toru linji kolejowej, przecinającej ul. Ludzmierską oraz ul. Nadmłynówkę, na obszarze rozciągającym się na zachód wzdłuż rzeki Czarnego Dunajca i na północ, począwszy od drogi, prowadzącej do Grela z ul. św. Anny i na obszarze, znajdującym się na wschód za mostem, położonym na rzece Białym Dunajcu na ul. Waksmundzkiej, przyczem granicą od strony północnej jest prawy brzeg rzeki Dunajca.

b) w Czarnym Dunajcu na obszarze, położonym na prawym brzegu młynówki Botha.

§ 2. Dokonywanie wszelkiego rodzaju napraw i zmian stałych istniejących budynków nieogniotrwałych, z wyjątkiem ich nadbudowy i powiększenia, przewidzianych w art. 333 punkcie a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz, 202) jest dozwolone na całym obszarze miast, wymienionych w § 1.

§ 3. Wznoszenie na obszarach, określonych w § 1 stodół lub innych budynków nieogniotrwałych dla przechowywania płodów rolnych, jak zboże, siano i t. p, dopuszcza się tylko w wypadkach usprawiedliwionej konieczności na terenach, zajętych wyłącznie pod gospodarkę rolną lub ogrodniczą, w odstępie co najmniej 20 metrów od innych budynków, od granic sąsiednich nieruchomości i od linij ulic.

§ 4. Właściwa władza budowlana może zabronić wznoszenia nowych i dokonywania zmian istniejących stałych budynków nieogniotrwałych na obszarach, określonych w § 1, gdy w sąsiedztwie projektowanego lub istniejącego budynku nieogniotrwałego znajdują się budynki ogniotrwałe.

§ 5. Budynki tymczasowe mogą być wznoszone na całym obszarze miast, wymienionych w § 1, jednak tylko na czas ograniczony, nie dłuższy od lat 5.

§ 6. Drobne budynki nieogniotrwałe, jak altany, gołębniki i t. p. mogą być wznoszone na całym obszarze miast, wymienionych w § 1 z warunkiem, aby nie szpeciły wyglądu ulicy.

§ 7. Budynki nieogniotrwałe nie mogą posiadać więcej niż dwie kondygnacje, przyczem urządzenie nad piętrem mieszkalnych poddaszy jest zabronione.

Wysokość tych budynków nie może przekraczać 7 metrów.

§ 8. Grubość ścian z bali przy konstrukcji wieńcowej lub ramowej powinna wynosić conajmniej 17 cm, ścian ryglowych — co najmniej 15 cm, przyczem w budynkach, przeznaczonych na pobyt ludzi, ściany powinny otrzymać odpowiednią izolację cieplną.

§ 9. Przeznaczone na pobyt ludzi budynki nieogniotrwałe powinny być wznoszone na fundamentach o wysokości conajmniej 0,60 m. nad poziomem otaczającego terenu.

Fundamenty budynków bez piwnic powinny posiadać otwory do przewietrzania oraz izolację od wilgoci gruntowej.

§ 10 Przepisy niniejsze wchodzą w życie 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra: Korsak Podsekretarz Stanu.

56.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 7 lutego 1934 r.

w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla Chrzanowa, Jaworzna, Krzeszowic Szczakowej i Trzebini pow. chrzanowskiego.

Na podstawie art. 415 pkt. c. i 408 pkt. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 21 czerwca 1933 r. L. K. BB. II-1-3 14, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Chrzanowie z dnia 7 czerwca 1933 roku. zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach, niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe, oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczania pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych zamkniętych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych co — 6 tygodni;

2) kominów palenisk kuchen i pralen, w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i t.p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc;

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy;

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania, — dwa razy w okresie zimy, - w domach małych do 3 mieszkań — jeden raz w okresie zimy;

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych, właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, zwłaszcza takie, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być w pozwoleniu określone.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczanie kominów kosztem właściciela,

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia, zarówno właściciel nieruchomości jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów i przewodów dymowych.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu;

3) dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy;

4) przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Zarząd Miejski dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych — jak ław, drabin i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej. Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni po ogłoszeniu ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra: **Korsak** Podsekretarz stanu

57.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

dnia 7 lutego 1934 r.

w sprawie przepisów miejscowych o wznoszeniu i naprawie budynków nieogniotrwałych dla uzdrowiska Szczawnicy.

Na podstawie art. 415 pkt. b i art. 408 pkt. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U R. P. Nr. 86, poz. 663) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 1 kwietnia 1933 r. Nr. RPB. II-1-3-26, oparty na uchwale Komisji Uzdrowiskowej w Szczawnicy z dnia 24 lutego 1933 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Wznoszenie nowych tudzież nadbudowa, powiększenie i wszelkiego rodzaju zmiany i naprawy istniejących stałych budynków nieogniotrwałych, zarówno drewnianych jak i budynków o ścianach z materjałów niezapalnych w szkielecie drewnianym (mur pruski) jest dopuszczalne z ograniczeniami przewidzianemi niżej w §§ 2 i 3 na terenie całego uzdrowiska Szczawnicy.

§ 2. Wznoszenie na obszarze uzdrowiska Szczawnicy stodół lub innych budynków nieogniotrwałych dla przechowywania płodów

rolnych, jak zboże, siano i t p, dopuszcza się tylko w wypadkach usprawiedliwionej konieczności na terenach, zajętych wyłącznie pod gospodarkę rolną lub ogrodniczą, w odstępie co najmniej 20 metrów od innych budynków, od granic sąsiednich nieruchomości i od linij ulic.

§ 3. Właściwa władza budowlana może zabronić wznoszenia nowych i dokonywania zmian istniejących stałych budynków nieogniotrwałych, gdy w sąsiedztwie projektowanego lub istniejącego budynku nieogniotrwałego znajdują się budynki ogniotrwałe.

§ 4. Budynki nieogniotrwałe nie mogą posiadać więcej niż dwie kondygnacje, przyczem urządzenie nad piętrem mieszkalnych poddaszy jest zabronione. Wysokość tych budynków nie może przekraczać 7 metrów.

§ 5. Grubość ścian z bali przy konstrukcji wieńcowej lub ramowej powinna wynosić co najmniej 10 cm., ścian ryglowych co najmniej 15 cm., przyczem w budynkach, przeznaczonych na pobyt ludzi, ściany powinny otrzymać odpowiednią izolację cieplną.

§ 6. Przeznaczone na pobyt ludzi budynki nieogniotrwałe powinny być wznoszone na fundamentach o wysokości co najmniej 0.40 m. nad poziomem otaczającego terenu. Fundamenty budynków bez piwnic powinny posiadać otwory do przewietrzania oraz izolację od wilgoci gruntowej.

§ 7. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra: **Korsak** Podsekretarz Stanu.

58.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 7 lutego 1934 r.
w sprawie przepisów miejscowych o wznoszeniu i naprawie budynków nieogniotrwałych dla uzdrowiska Rabki.

Na podstawie art. 415 pkt. b, i art. 408 pkt. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 21 czerwca 1933 r. Nr. K. B. B II-1-3-16 oparty na uchwale Komisji Uzdrowiskowej w Rabce z dnia 13 maja 1932 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Wznoszenie nowych, nadbudowa i powiększenie tudzież wszelkiego rodzaju zmiany i naprawy istniejących stałych budynków nieogniotrwałych, zarówno drewnianych jak i budynków o ścianach z materjałów niezapalnych w szkielecie drewnianym (mur pruski) jest dopuszczalne z ograniczeniami, przewidzianemi niżej w §§ 2 i 3, na całym obszarze uzdrowiska Rabki.

§ 2. Wznoszenie na obszarze uzdrowiska Rabki stodół lub innych budynków nieogniotrwałych dla przechowywania płodów rolnych, jak zboże, siano i t. p., dopuszcza się tylko w wypadkach usprawiedliwionej konieczności na terenach, zajętych wyłącznie pod gospodarkę rolną lub ogrodniczą, w odstępie co najmniej 20 metrów od innych budynków, od granic sąsiednich nieruchomości i od linij ulic.

§ 3. Właściwa władza budowłana może zabronić wznoszenia nowych i dokonywania zmian istniejących stałych budynków nieogniotrwałych, gdy w sąsiedztwie projektowanego, względnie istniejącego budynku nieogniotrwałego, znajdują się budynki ogniotrwałe.

§ 4. Budynki nieogniotrwałe nie mogą posiadać więcej niż dwie kondygnacje, przyczem urządzenie nad piętrem mieszkalnych poddaszy jest zabronione. Wysokość tych budynków nie może przekraczać 7 metrów.

§ 5. Grubość ścian z bali przy konstrukcji wieńcowej lub ramowej powinna wynosić co najmniej 15 cm. ścian ryglowych co najmniej 18 cm, przyczem w budynkach przeznaczonych na pobyt ludzi, ściany i stropy powinny otrzymać odpowiednią izolację cieplną,

§ 6. Przeznaczone na pobyt ludzi budynki nieogniotrwałe powinny być wznoszone na fundamentach o wysokości co najmniej 0,50 m nad poziomem otaczającego terenu.

Fundamenty budynków bez piwnic powinny być co najmniej 60 cm głębokie, powinny posiadać otwory do przewietrzania oraz izolację od wilgoci gruntowej.

§ 7. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim,

Za Ministra: Korsak Podsekretarz Stanu.

59.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WĘWNĘTRZNYCH z dnia 7 lutego 1934 r.

w sprawie przepisów miejscowych o wznoszeniu i naprawie budynków nieogniotrwałych dla miast Tuchowa i Ciężkowic pow. tarnowskiego.

Na podstawie art. 415 pkt. c) i art. 408 pkt. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 lutego 1928 r, o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R, P. Nr, 86, poz. 663) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 26 sierpnia 1933 r. Nr. K. B. B. II-1-3-32, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Tarnowie z dnia 11 lipca 1933 r. zarządzam, co następuje:

§. 1. Wznoszenie nowych, nadbudowa i powiększenie tudzież wszelkiego rodzaju zmiany i naprawy istniejących stałych budynków nieogniotrwałych, zarówno drewnianych jak i budynków o ścianach z materjałów niezapalnych w szkielecie drewnianym (mur pruski) jest dopuszczalne z ograniczeniami przewidzianemi niżej w §§ 2 i 3 na całym obszarze miast Tuchowa i Ciężkowic.

§ 2. Wznoszenie na obszarze miast, wymienionych w § 1, stodół lub innych budynków nieogniotrwałych dla przechowywania płodów rolnych, jak zboże, siano i t. p., dopuszcza się tylko w wypadkach usprawiedliwionej konieczności na terenach, zajętych wyłącznie pod gospodarkę rolną lub ogrodniczą, w odstępie co najmniej 20 metrów od innych budynków, od granic sąsiednich nieruchomości i od linij ulicy.

§ 3. Właściwa władza budowlana może zabronić wznoszenia nowych i dokonywania zmian istniejących stałych budynków nieogniotrwałych, gdy w sąsiedztwie projektowanego, względnie istniejącego budynku nieogniotrwałego, znajdują się budynki ogniotrwałe.

§ 4. Budynki nieogniotrwałe nie mogą posiadać więcej niż dwie kondygnacje, przyczem urządzenie nad piętrem mieszkalnych poddaszy jest zabronione.

Wysokość tych budynków nie może przekraczać 7 metrów.

§ 5 Grubość ścian z bali przy konstrukcji wieńcowej lub ramowej powinna wynosić co najmniej 0,10 m., a ścian ryglowych — co najmniej 0,15 m., przyczem w budynkach, przeznaczonych na pobyt ludzi, ściany powinny otrzymać odpowiednią izolację cieplną.

§ 6. Przeznaczone na pobyt ludzi budynki nieogniotrwałe powinny być wznoszone na fundamentach o wysokości co najmniej 0,40 m, nad poziomem otaczającego terenu.

Fundamenty budynków bez piwnic powinny posiadać otwory do przewietrzenia oraz izolację od wilgoci gruntowej.

§ 7. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim,

Za Ministra: **Korsak** Podsekretarz Stanu.

60.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 10 marca 1934 r.

w sprawie miejscowych przepisów o czyszczeniu kominów w m. Jaśle i Brzostku.

Na podstawie art. 415 pkt. c) i art. 408 pkt. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 28 kwietnia 1933 r. oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Jaśle z dnia 11 marca 1933 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których nie ma palenisk.

§ 2. Kanały dymowe, oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości, bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczania pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów, sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych zamkniętych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych co—6 tygodni;

2) kominów palenisk kuchen i pralen w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc;

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy;

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania, —dwa razy w okresie zimy,—a w domach małych do trzech mieszkan—jeden raz w okresie zimy;

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.,

W zależności od specjalnych warunków miejscowych właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzająco dym od palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 11 a 15,

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza,

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem takie zwłaszcza, w którzych sadza się zsszkliła, powinuy być wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być w pozwoleniu określone.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczanie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umozliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów i przewodów dymowych.

§ 12. Właściciel niernchomości jest obowiązany:

1. utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2. dostarczyć naczyń do zbierania sadzy, oraz, usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu,

3. dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy;

4. przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Zarząd Miejski dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących,

§ 13. Prz czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokladności w budowie. urządzeniu i sianie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominisrskich pomocniczych jak ław, drabin it.p. i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno byc dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 pni po ogłoszeniu ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra. Korsak Podsekretarz Sianu.

61.

OBWIESZCZENIE
WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 27 marca 1934 r.
o utworzeniu państwowych kierownictw robót meljoracyjnych.

Niniejszem podaje do wiadomości, że Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzeniem z dnia 23 marca 1934 r. Nr. B. P. A. IV-1|a|5, utworzyło na obszarze Województwa Krakowskiego państwowe kierownictwa robót meljoracyjnych w Bochni, Krakowie, Oświęcimiu i Tarnowie.

Do zakresu działania kierownictw należy:
prowadzenie publicznych budowlanych przedsiębiorstw meljoracyjnych, jakoto: regulacje rzek, osuszanie bagien, obwałowanie rzek, konserwacja publicznych urządzeń meljoracyjnych,
wykonanie robót meljoracyjnych w związku z przebudową ustroju rolnego,
nadzór nad meljoracjami szczegółowemi, wykonywanemi przy użyciu funduszów państwowych,
inicjowanie zakładania spółek wodnych oraz nadzór nad niemi w granicach obowiązujących przepisów,
udział w dochodzeniach wodno - prawnych w charakterze znawców technicznych oraz w prowadzeniu ksiąg wodnych, a także udzielanie opinij fachowych w sprawach wodnoprawnych, stosownie do przepisów ustawy wodnej,
inne sprawy zlecone przez wojewodę.

Powyższe zarządzenie obowiązuje od 1 kwietnia 1934 r.

Wojewoda: Dr. Kwaśniewski

62.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO
KRAKOWSKIEGO
z dnia 14 marca 1934 r.
w sprawie podania Mag. farm. Jana Alfreda Szustowa o udzielenie koncesji na nową aptekę publiczną w Krakowie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 r. Dz. u. p. a. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Mag. farm. Jan Alfred Szustow wniósł dnia 1 marca 1934 r. do Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krakowie.

1) ze stanowiskiem przy ul. Prądnickiej od Nr. 2 do Nr. 6 lub

2) przy ul. Bożego Ciała od Nr. 19 do Nr. 31 lub

3) przy ul. Lwowskiej od Nr. 11 do Nr. 30.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

63.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO
KRAKOWSKIEGO
z dnia 24 marca 1934 r.
w sprawie budowy kolei Kraków-Miechów na terenie gminy Dziekanowice

Podaję do powszechnej wiadomości, że **dnia 18 kwietnia 1934 r. o godzinie 10-tej przedpołudniem** odbędzie się polityczna komisja obchodowa wraz z rozprawą wywłaszczeniową w sprawie projektowanej przez Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych w Krakowie, budowy mijanki „Sudoł" w gminie Dziekanowice, powiat Kraków, na odcinku od km. 6 do km. 8 linji Kraków-Miechów.

Punkt zborny dla członków komisji i wszystkich zainteresowanych w powyższym dniu i godzinie w miejscu przecięcia się drogi batowickiej z linją Kraków-Miechów.

Projekt budowy mijanki wyłożony będzie stosownie do postanowień § 3 względnie 18 rozporz. b. austr. Ministerstwa Handlu z dnia 25 stycznia 1879 r. Dz. u. p. a. Nr. 19 do publicznego przeglądu w Starostwie powiatowem w Krakowie, zaś plany wykupna gruntów, wykazy wykupić się mających gruntów i wykazy nazwisk i mieszkań osób wywłaszczonych po myśli § 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 r. Dz. u. p. a. Nr. 30 w Urzędzie gminnym w Dziekanowicach przez 14 dni, począwszy **od dnia 4-go kwietnia 1934 r.**

Zarzuty przeciw projektowi budowy i zamierzonemu wywłaszczeniu można wnosić do Starostwa powiatowego w Krakowie, najpóźniej zaś przy komisji na miejscu do rąk przewodniczącego komisji.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Za Wojewodę: **Mgr. Żułkiewicz**
Naczelnik Wydziału Admin.

64.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 23 marca 1934 r.

w sprawie budowy łącznicy linji kolejowej Kraków-Miechów ze stacją towarową Kraków.

Podaję do powszechnej wiadomości, że **dnia 10 kwietnia 1934 r. o godzinie 10-tej** odbędzie się polityczna komisja obchodowa wraz z rozprawą wywłaszczeniową w sprawie projektowanej przez Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych w Krakowie, — budowy łącznicy linji kolejowej Kraków-Miechów ze stacją towarową Kraków na terenie Gminy m. Krakowa (Dz. XVII. Krowodrza i Dz. XVIII. Warszawskie). Włączenie łącznicy do głównego toru linji miechowskiej będzie miało miejsce na stacji 2†80, 19 km. 2 linji Kraków-Miechów.

Ogólna długość łącznicy będzie wynosiła 663. 17 m. b.

Punkt zborny dla członków komisji i wszystkich zainteresowanych w powyższym dniu i godzinie przy ulicy Kamiennej, w miejscu skrzyżowania się tej ulicy z linją kolejową Kraków-Miechów.

Projekt budowy łącznicy stosownie do postanowień § 3 względnie 18 rozporządzenia b. aust. Ministerstwa Handlu z 25 stycznia 1879 r. Dz. u. p. a. Nr. 19, oraz plany wykupna gruntów, wykazy zapotrzebowanych gruntów i praw, oraz wykazy nazwisk i mieszkań osób wywłaszczonych stosownie do postanowień § 14 ustawy z 18 lutego 1878 r. Dz. u. p. a. Nr. 30 wyłożone będą do publicznego przeglądu w **Zarządzie miejskim** w Krakowie **przez 14 dni, począwszy od dnia 27-go marca 1934 r**,

Zarzuty przeciw projektowi budowy i zamierzonemu wywłaszczeniu można wnosić w powyższem terminie do Zarządu Miejskiego w Krakowie, najpóźniej zaś przy komisji na miejscu do rąk przewodniczącego komisji.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Za Wojewodę: **Mgr. Żułkiewicz.**
Naczelnik Wydziału Administracyjnego.

65.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOSĄDECKIEGO.

z dnia 3 marca 1934 r.

w sprawie scalenia gruntów gminy Wawrzka powiatu nowosądeckiego.

Na zasadzie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92, z r. 1927 poz' 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622), §§ 32 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 27 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 763) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 919), tudzież rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz, U. R. P. Nr. 85, poz. 635). Starostwo powiatowe podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 20 stycznia 1934 r. Nr. Rej. 1-5-NS. zostało wydane przez Starostę Powiatowego w Nowym Sączu podlegające wykonaniu orzeczenie, którem postanowiono wdrożyć we wsi Wawrzka, w powiecie nowosądeckim położonej, postępowanie scaleniowe, ustalając obszar scalenia w składzie gruntów objętej whl 1 do 325 księgi gruntowej gminy katastralnej Wawrzka, przy Sądzie grodzkim w Grybowie prowadzonej, o łącznym obszarze około 389 ha 09 a.

Sfarosta: **Dr. M. Łach**

66.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO TYMCZASOWEGO WYDZIAŁU POWIATOWEGO W WADOWICACH

z dnia 7 marca 1934 r.

o samoistnej opłacie komunalnej za nadmierne zużycie dróg powiatowych w obrębie powiatu Wadowice.

STATUT.

Na podstawie art. 23, ust. z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6, z r. 1921 poz. 32) wprowadza się aż do odwołania na rzecz Powiatowego Związku komunalnego w Wadowicach opłatę za nadmierne zużycie dróg powiatowych.

§. 1. Osoby fizyczne i prawne (kopalnie, fabryki i inne przedsiębiorstwa prowadzące budowy — właść. majt.) nadmiernie zużywające drogi powiatowe przez przewóz towarów (minerałów, surowców, fabrykatów, drzewa, materjałów budowl.) obowiązane są do udziału w kosztach budowy, odbudowy i utrzymania tych dróg w formie opłaty przewidzianej niniejszym statutem.

§. 2. Do ponoszenia opłaty są obowiązane osoby fizyczne i prawne, które są właścicielami towarów w czasie przewozu.

§. 3. Nie podlega opłacie nadmierne zużycie dróg dokonane przez przewóz towarów pojazdami mechanicznemi (wszystkiemi) i konnemi wymienionemi w art, 8 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 16, p. 81).

§. 4. Od opłaty zwolnione jest nadmierne zużycie dróg przez przewóz

a) materjałów budowl. przeznaczonych na budowę lub remont małych domów mieszkal. (do 4-ch ubikacji mieszkal.) oraz budynków gospodarczych przynależnych do takich domów.

b) drzewa opałowego przeznaczonego dla własnego użytku nabywców lub właścicieli lasów.

§. 5. Wysokość opłaty określa dobrowolna ugoda między zużywającemi nadmiernie drogi a Wydziałem powiatowym.

§. 6. O ile taka dobrowolna ugoda nie dojdzie do skutku Wydział powiatowy wymierza opłatę z urzędu w/g stawki określonej w następnym §-ie (7-mym).

§, 7. Opłata wynosi 3 gr. (trzy grosze) od jednego tonno kilm. przewożonego towaru. Opłata ta może być ryczałtowana.

§. 8. Przewożący (właściciel towaru w czasie przewozu) winien donieść Wydziałowi powiatowemu o zamierzonym przewozie towarów najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem przewozu, podając: a) adres własny, b) ilość towaru, który zamierza przewieść, c) drogi, któremi towar ma być przewożony.

§. 9. Wymiar opłaty za nadmierne zużycie dróg uskutecznia Wydział powiatowy przy analogicznem zastosowaniu przepisów art. 44 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1932, Nr. 106, poz. 884) dotyczących uzyskania podstaw wymiaru.

§. 10. O wysokości opłaty zostaje zawiadomiony każdy płatnik wezwaniem płatniczem. W wezwaniu tem należy zaznaczyć czy wymiar oparto na ugodzie czy też wymiar ten uskuteczniono z urzędu z powodu niedojścia do skutku ugody.

§. 11. Opłata musi być wpłacona przed rozpoczęciem przewozu. O ile ilości mającego się przewieść towaru nie można z góry dokładnie określić, przewożący obowiązany jest wpłacić zaliczkę na rachunek opłaty w wysokości oznaczonej przez Wydział powiatowy.

§. 12. Nieuiszczona opłata we właściwem terminie ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekuc. odsetek (kar) za zwłokę w wysokości, przewidzianej ustawą z dnia 31 lipca 1924 r, Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721 i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401, przyczem przewidziana w powołanych przepisach 2 proc. stawka kary za zwłokę zostaje obniżona aż do odwołania do wysokości 1·5 proc. a to zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr, 76. z dn. 5 maja 1931 r. Nr. SF. 4404/3. Dz. Urz. Min. Spr. Nr. 4, poz. 123. Nadto w czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych Dz. U, R. P. Nr. 62, poz. 580, zmienionego częściowo rozporządzeniem Raoy Ministrów z dn. 2 stycznia 1933 r., Dz. U. R, P. Nr. 4. poz. 24, — koszta egzekucyjne będą pobierane w/g. przepisów tego rozporządżenia.

§. 13. Odwołanie w sprawie wymiaru opłaty wnosić należy w terminie dni 14, do Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego za pośrednictwem T. Wydziału powiatowego w Wadowicach w trybie przewidzianym art. 48 z 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. z r. 1932. Nr, 106, poz. 884.

§. 14, Winni przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej w wysokości Zł. 100.— o ile nie zachodzą przestępstwa karalne wg art. 62 do 66 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R, P. z r. 1932. Nr. 106, poz. 884,

§. 15. Wydział powiatowy uprawniony jest do wydawania przepisów wykonawczych do niniejszego statutu.

§. 16. Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę nadzorczą i opublikowanie w obrębie powiatu za pośrednictwem Zarządów gminnych oraz po ogłoszeniu w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Przewodniczący T. W. P.:
A. Klotz
Starosta powiatowy.

Kierownik Powiatowego Zarządu Drogowego:
Inż. A. Samołyk

Urząd Wojewódzki Krakowski
Wydział samorządowy
Nr. SF. I. 4a-2/34

z dnia 19 lutego 1934 r.

zatwierdzenie uchwały i statutu o poborze w r. budż. aż do odwołania opłat za nadmierne zużycie dróg na rzecz Powiatowego związku komunalnego wadowickiego.

Na zasadzie postanowień art. 42 ustawy o tymcz. uregegulowaniu finansów komunalnych z 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 884 w związku z §. 120, pkt. g. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lutego 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 937 i art. 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 6, poz. 32 z godnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego zatwierdzam uchwałę i statut Tymczasowej Rady Powiatowej wadowickiej z dnia 8 lutego 1934 r. w przedmiocie poboru aż do odwołania na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego wadowickiego opłat za nadmierne zużycie dróg.

Za Wojewodę: **Osiecki** Naczelnik Wydziału

67.

OGŁOSZENIE
ZARZĄDU STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA
z dnia 21 marca 1934 r.
w sprawie sporządzenia planów zabudowania

Zarząd stoł. król. m. Krakowa zawiadamia:

I. że przystąpił po myśli art. 21 prawa budowlanego do sporządzenia planów zabudowania:

1) gruntòw położonych między ul. Orawską, granicą Podgórza, przedłużoną ul. Krasickiego i ul. Marji Konopnickiej Dz. IX.

2) obszaru gruntów ograniczonego ul. Poznańską, Wrocławską, Racławicką i linją kolejową Kraków-Trzebinia w Dz. XVII.

3) rewizji planu zabudowania na gruntach l. k. 150/22 i 150/30. w dz. XIX. Grzegórzki celem zmiany przeznaczenia tychże gruntów oraz oznaczenia sposobu zabudowania.

Odnośne projekty będą wyłożone do przeglądu w Budownictwie m. Oddz. B. Ratusz III p. drzwi Nr. 18 w dniach od 3 do 9 kwietnia 1934 r.

Tamże można zgłaszać wnioski w dniach od 10 do 16 kwietnia 1934 r.

II. o uchwaleniu przez Radę miasta na posiedzeniu w dniu 14 marca 1934 r. planów zabudowania:

1) obszaru gruntów ograniczonych ul. Słomnicką, Lubelską, Cieszyńską i Śląską w dz. XVII,

2) obszaru gruntów ograniczonego ul. Mazowiecką, Słomnicką, i Cieszyńską w dz. XVII.

3) gruntów ograniczonych ul. Prądnicką, drogą 1. k. 1804, parc. 1. k. 492 i Miejskimi Zakładami Sanitarnemi w dz. XVII.

4) obszaru gruntów między ulicami: Szopeua, Konarskiego, Czarnowiejską i Parkiem Krakowskim w dz. XIV.

5) Zmiana planu zabudowania północno-wschodniej części placu Marjackiego w Dz. I. (Śródmieście)

Powyższe plany będą wyłożone do przeglądu w Budownictwie m. Oddział B. Ratusz III. p. drzwi Nr. 18 w dniach od 3 do 30 kwietnia 1934 r.

Tamże można zgłaszać zarzuty w dniach od 1 do 14 maja 1934 r.

Prezydent miasta: w. z. **Landau**

Dział nieurzędowy.

Wojewoda Krakowski zaprezentował Ks. Jana Martinczaka, dotychczasowego katechetę w Brzeszczach na opróżnione probostwo patronatu Rządowego w Szczyrku w powiecie bialskim.“

ZAGUBIENIE PIECZĘCI

Dnia 7 marca 1934 r. wójt gminy Maniowy, powiatu nowotarskiego, jadąc do Nowego Targu, zgubił urzędową okrągłą pieczęć gminną, z napisem w obwodzie „Zwierzchność gminna Maniowy“, zaś pośrodku obraz św. Mikołaja.

Pieczęć powyższa została unieważniona.

Sołtys wsi Lubiaź gm. Lubieszów, powiatu koszyrskiego, Województwa Poleskiego zagubił pieczęć urzędową z napisem „sołtys wsi Lubiaź, gmina Lubieszów pow. kam. koszyrskiego“.

Sołtys kol. Niewir, gm. W. Głusza, powiatu koszyrskiego, Województwa Poleskiego zagubił pieczęć urzędową z napisem „Sołtys kol. Niewir gm. W. Głusza pow. kamień-koszyrskiego“,

Zagubiona dnia 27 października 1933 r pieczęć Urzędu gminnego w Świdniku (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 22 z r, 1933 str. 287) odnaleziona już została dnia 16 listopada 1933 r. w gminie Świdniku i w ciągu dalszym jest w użytku służbowym w Urzędzie gminnym w Świdniku.

ZAGUBIENIE ODZNAK

Sołtys wsi Rogożna, gm. Miedna pow. brzeskiego, województwa poleskiego, zagubił w dniu 27 grugnia ub r., odznakę służbową z napisem „Sołtys“ .

Sołtys wsi Górki Witowice, powiatu pułtuskiego, województwa warszawskiego, zagubił odznakę służbową z godłem Państwa i napisem „Sołtys“.

Sołtys wsi Maksymów gminy Wielogłowy powiatu radomskiego, województwa łódzkiego, zagubił odznakę sołecką.

Sołtys wsi Rząśnia gmina Rząśnia, powiatu radomskiego, województwa łódzkiego, zagubił odznakę sołtysowską.

PRZETARGI.

Przetarg
na wykonanie robót ziemnych i betonowych przy budowie przegrody na Sole w Porąbce, w okresie dwu-letnim od 1 maja 1934 do 31 marca 1936 r.

W Urzędzie Wojewódzkim w biurze Wydziału Dróg Wodnych w Krakowie. przy ul. Zacisze L. 7, I p. odbędzie się przetarg ofertowy.

w dniu 12 kwietnia 1934 r. o godz. 11-tej przedpoł.

na wykonanie

około 130,000 m^3 wykopów ziemnych i skalnych.

około 80.000 m^3 budowli betonowych.

Zastrzega się. że oferowane roboty mogą być zwiększone lub zmniejszone o 25 proc.

Oferty mają być wnoszone w zamkniętych (opieczętowanych) kopertach z napisem „Oferta na wykonanie robót ziemnych i betonowych przy budowie przegrody na Sole w Porąbce“ na formularzach dostarczonych przez Wydział Dróg Wodnych za zwrotem kosztów.

Do oferty winno być dołączone poświadczenie Kasy Skarbowej na złożone wadjum, którego wysokość określa się na 3 proc. oferowanej ceny.

Nie będą uwzględnione oferty oddane po godz. 11-tej danego dnia, jak również oferty do których nie dołączono przed terminem przetargu przepisanego wadjum. Również nie będą rozpatrywane oferty zawierające zastrzeżenia lub przesłane względnie oddane w innym urzędzie.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie wolny wybór między ofertami, względnie niezatwierdzenie żadnej ze złożonych ofert.

Bliższe warunki dotyczące przetargu oraz „Przepisy o oddawaniu państwowych dostaw i robót. Ogólne warunki budowy“ i szczegółowych wyjaśnień dotyczących przedmiotowych robót, udziela w godzinach urzędowych począwszy od dnia 16 marca 1934 r. Wydział Dróg Wodnych, Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz Kierownictwo Budowy przegrody w Porąbce.

Za Wojewodę: **Inż. Adam Bielański**
Naczelnik Wydziału.

Więzienie w Jaśle ogłasza nieograniczony przetarg na dostawę artykułów żywnościowych oa okres od 15 kwietnia do 15 lipca 1934 roku a mianowicie: 2000 kg. fasoli, 2000 kg. grochu, 800 kg. kaszy jęczmiennej, 400 kg. owsa, 12000 kg. żyta, 3000 kg. mąki pszennej 75 proc., 15000 kg. ziemniaków, 1000 kg. słoniny świeżej solonej, około 150 kg. mięsa wołowego miesięcznie i około 150 litrów mleka miesięcznie.

Oferty podpisane i zapieczętowane należy składać wraz z próbkami oferowanego artykułu w Zarządzie więzienia w Jaśle do dnia 9 kwietnia 1934 roku godzina 12-tej.

O warunkach przetargu i dostawy osoby zainteresowane mogą informować się u Naczelnika Więzienia w Jaśle.

Naczelnik Więzienia

---

5. Okręgowy Urząd Budownictwa w Krakowie pl. św. Magdaleny L. 2. rozpisuje przetarg nieograniczony na:
roboty w Oficerskim Domu Wypoczynkowym w Rabce.

1) Roboty wykończeniowe budowlane na dzień 10 kwietnia 1934 r. godz· 10-ta,

2) Wykonanie instalacji centr. ogrzewania dzień 19 kwietnia 1934 r. godz. 10-ta.

3) Wykonanie instalacji wodociąg.-kanalizacyjnych na dzień 19 kwietnia 1934 r. godz. 11-ta.

4) Wykonanie instalacji oświetlenia elektrycznego na dzień 23 kwietnia 1934 r. godz. 11-ta.

Wszelkie informacje, oraz druki ofertowe można otrzymać w 5 Okręgowym Urzędzie Budownictwa w godzinach urzędowych.

Wadjum 1 proc. oferowanej sumy winno być złożone a) gotówką na konto czekowe P. K. O. Nr. 438.800. Izby Skarbowej w Krakowie lub b) w papierach wartościowych w Kasie Urzędu Skarbowego, w obu wypadkach na rzecz Okręgowego Urzędu Budownictwa Nr. V. w Krakowie, a kwit dołączony do oferty. Złożone kaucje w innej formie nie będą uwzględniane, a temsamem ojerty te jako nieważne rozpatrywane nie będą.

Druki ofertowe w 1 egzemplarzu, w podwójnych zalakowanych kopertach, opatrzonych tytułem roboty naależy skłaeać do 5 Okr. Urzędu budownictwa w podanym wyżej terminie, poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofret.

5. Okręgowy Urząd Budownictwa zastrzega sobie dowolne pomniejszenie lub zwiększenie robót, wybór oferenta, oraz prawo unieważnienia przetargu.

Oferujący winien udowodnić subskrybowanie pożyczki narodowej.

Kierownik Okr. Urzędu Bud. Nr. V.

---

5. Okręgowy Urząd Budownictwa w Krakowie pl. św. Magdaleny L. 2. rozpisuje przetarg nieograniczony na:

1. Wykonanie i remont instal. wodociągowo-kanaliz. w Kobierzynie na dzień 9 kwietnia 1934 r. godz. 10-ta.

2. Instalacja połączenia wodociąg. przy ul. Prądnickiej w Krakowie na 9 kwietnia godzina 12-ta.

3. Remont strzelnicy w Kamienicy koło Bielska na 11 kwietnia 1934 r. godz. 10-ta,

4. Remont strzelnicy w Pogwizdowie koło Bochni na 11 kwietnia 1934 r.godz. 11-ta,

5. Wykonanie i remont instal. elektr. w Lublińcu na 13 kwietnia 1934 r. godz. 10-ta.

Wszelkie informacje, oraz druki ofertowe można otrzymać w 5. Okręgowym Urzędzie Budownictwa w godzinach urzędowych.

Wadjum 1 proc. oferowanej sumy winno być złożone a) gotówką na konto czekowe P. K O. Nr. 438.800 Izby Skarbowej w Krakowie lub b) papierach wartościowych w Kasie Urzędu Skarbowego, w obu wypadkach na rzecz Okręgowego Urzędu Budownictwa Nr. V w Krakowie, a kwit dołączony do oferty. Złożona kaucja w innej formie nie będą uwzględnione, a temsamem oferty te jako nieważne rozpatrywane nie będą.

Druki ofertowe w 1 egzemplarzu w podwójnych zalakowanych kopertach, opatrzonych tytułem roboty należy składać do 5 Okr. Urzędu Bud. w podanym wyżej terminie, poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

5. Okręgowy Urząd Budownictwa zastrzega sobie dowolne pomniejszenie lub zwiększenie robót, wybór oferenta, oraz prawo unieważnienia przetargu.

Oferujący winien udowodnić subskrybowanie Pożyczki Narodowej,

Kierownik Okr. Urzędu Bud. Nr. V.

Urząd Wojewódzki ogłasza niniejszem przetarg na dostawę 335 sztuk czapek sukiennych i 335 sztuk płaszczy z płótna brezentowego nieprzemakalnego dla drożników, obsługujących drogi państwowe i wojewódzkie, pozostające w utrzymaniu Państw. Funduszu Drogowego.

O dostawę mogą się ubiegać tylko Firmy i Zakłady wykonujące zawodowo przemysł względnie rzemiosło krawieckie i czapkarskie z wykluczeniem pośredników.

Formularze ofertowe nabyć można w Oddziele Drogowym Urzędu Wojewódzkiego ul. Basztowa L. 22 w biurze Nr. 49 II. p. za zwrotem kosztów sporządzenia w kwocie 0.50 zł. za jeden formuiarz.

Oterty o cenach stałych, sporządzone ścisle według obowiązujących przepisów, oddzielnie dla dostawy czapek i oddzielnie dla dostawy płaszczy, względnie obejmujące jedną z tych dostaw, składać należy w Wydziale Komunikacyjno-Budowlanym—Oddział Drogowy, Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego, ul. Basztowa L. 22 II. p. drzwi Nr. 49 w godzinach urzędowych od 8—15, w **terminie do dnia 12 kwietnia 1934 r. do godź, 11-tej przed południem, gdzie bezpośrednio potem nastąpi ich otwarcie w obecności oferentów przez komisję przetargową.**

Do każdej z ofert należy dołączyć dowód na złożone w Kasie Skarbowej wadjum w wysokości 5 proc. (pięć procent) kwoty oferowanej.

Oferty nie złożone w powyższym terminie i niezaopatrzone w dowód złożenia wadjum nie będą wogóle rozpatrywane.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie swobodny wybór oferenta względnie niekorzystanie z żadnej z przedstawionych ofert.

Za Wojewodę: **Inż. A. Praczyński**
Kierownik Oddziału.

Urząd Wojewódzki ogłasza publiczny przetarg ofertowy na wykonanie robót remontowych w budynku Sądu Okręgowego w Tarnowie.

Odnośne formularze ofertowe nabyć można w biurze Urzędu Wojewódzkiego, ul. Basztowa L: 22, II. p. drzwi Nr. 55 oraz w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Tarnowie.

Oferty o cenach stałych sporządzone ściśle według obowiąznjących przepisów składać należy w zalakowanych kopertach w biurze Kierownika Oddziału budowlanego, gmach Województwa, ul. Basztowa L: 22, II. p. drzwi Nr. 41, w terminie **do dnia 10 kwietnia 1934 r.** do godz. 12-tej, poczem nastąpi ich otwarcie w obecności oferentów.

Do oferty należy dołączyć dowód na złożone w Kasie Skarbowej w Krakowie, względnie w Tarnowie wadjum w wysokości 5 proc. (pięć procent) oferowanej kwoty.

Oferty niezłożone w powyższym terminie i niepoparte wymaganem wadjum nie będą rozpatrywane.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie wolny wybór ofert, względnie nieprzyjęcie żadnej z nich.

Za Wojewodę: **In. J. Wąsowski**
Naczelnik Wydziału Komunikac. Budowlan.

POSZUKIWANIA

Sąd grodzki oddział III w Skawinie Kg 907 34 poszukuje Józefa Żaka ur, 28 lutego 1909 r. w Jaworzniu, ostatnio zamieszkałego w Krakowie, nieślubnego syna Magdaleny.

Sąd grodzki oddział III w Skawinie Kg. 1280|33 poszukuje 1) Władysława Gołąba ur. 30 czerwca 1898 r. we wsi Krzaki, powiat Brzezno, tam zamieszkałego, syna Franciszka i Antoniny, 2) Anieli Żyła, ur. 14 października 1896 r. w Skotnikach powiat krakowski, zam. we wsi Krzaki powiat Brzezno, córki Jana i Marji.

Sąd grodzki w Brzostku Kg. 591 poszukuje Stanisława Świątka ur. 10 marca 1914 r w Jodłowej powiat Jasło, syna Szczepana i Marjanny ze Szpaków, rz. kat. bez zajęcia, analfabetę.

Urząd Wojewódzki Wołyński do Nr. BPP. — 7 34 poszukuje rodziny Jana Smolika umysłowo chorego, który w r. u, został zatrzymany na terenie gminy Kisielin, Jan Smolik miał stawać do poboru w Zakopanem.

Urząd Wojewódzki Warszawski do Nr. AA-II-14-6 poszukuje rodziny Michała Nośkiewicza. Noskiewicz oddał w r. 1920 do szpitala w Warszawie córkę Antoninę Borowiak, która wskutek działań wojennych utraciła kontakt z rodziną.

Sąd grodzki oddział III w Skawinie Kg. 1312 33 poszukuje Czesława Hajosa ostatnio zamieszkałego w Sidzinie.

Urząd Wojewódzki Białostocki, Wydział wojskowy do Nr. Wojsk. 20|R poszukuje Łuszczyka Józefa poborowego rocznika 1912 który po zbadaniu w dniu 24 maja 1933 r. przez Szpital Obozu Warownego w Wilnie, dotychczas nie powrócił do wsi Wojtkiewicze, gm. Biskupice powiatu wołkowyskiego, skąd pochodzi.

U poborowego Łuszczyka stwierdzono otępienie umysłowe epileptyczne.

Rysopis nazwanego; wzrost 169, włosy j. blond. brwi j. blond, oczy j. niebieskie, nos prosty, usta grube, broda wyst. wyp., twarz owalna.

Urząd Wojewódzki Krakowski do Nr. OZO. I-18/94|33 poszukuje Agnieszkę Onak lat 33 ur. w Skrzyszowie, nieślubnej córki Anny Onak, zamężnej Kusek, żony Jana, zamieszkałej w Skrzyszowie Nr. 121.

W październiku 1932 r. przebywała Agnieszka Onak w gminie Krzyżówka pow. nowosądeckiego, gdzie opuściła swą nieślubną córkę Władysławę Onakównę.

Urząd Wojewódzki Warszawski do Nr. A. A. II-14-12 poszukuje Romana Twardowskiego, z zawodu piekarza. lat 47, który pozostawił we wsi Wielodróż, gminy Karwacz. powiatu Przasnyckiego, żonę swą Helenę z dwojgiem dzieci bez środków utrzymania.

Sąd grodzki oddział III w Skawinie Kg. 1313|34 poszukuje Stanisława Przybysia ostatnio zamieszkałego w Sidzinie.

W razie wyśledzenia miejsca pobytu wymienionych należy zawiadomić władze poszukujące.

ODWOŁANIE POSZUKIWANIA

Sąd grodzki w Kalwarji Kg. 938|33 odwołuje poszukiwania za Dawidem Samuelem Fleischerem (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 634 str. 97).

WŁÓCZĘGI I WYŁUDZAJĄCY WSPARCIA.

Następujące osoby włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami wsparcia na rachunek gmin trwałej opieki:

1) Zioberski Jan, syn Tomasza i Marji Bigo, urodzony w Mielcu dnia 5 marca 1864, przynależny do gminy Mielec pow. Mielec.

2) Mazgaj Józef, urodzony w r. 1888 z zawodu robotnik, religji rz, kat. syn Jakóba i Reginy, zamieszkały stale w Andrychowie, zonaty,

3) Karol Kupczyk, urodzony w r. 1911 w Witkowicach (Czechosłowacja) syn Józefa,

4) Ludwika Rubiś, córka śp. Stanisława i Katarzyny, urodzona w 1912 r, w gminie Rokiciny, powiat Nowotarski i tutaj przynależna, stanu: samotna, z zawodu — służąca,

5) Jacoń Zygmunt, syn Rocha i Józefy, ur. w 1908 r. zamieszkały w Pabjanicach przy ul. Poniatowskiego, Nr. 10 12, pow. Łaski,

6) Pietrzak Stanisława, córka Józefa, zamieszkała przed 6 laty we wsi Chujkowy — Grunt, gm. Budzisław, pow. Kolski,

7) Makosiewicz Wiktor, lat 29, syn Antoniego, stały mieszkaniec wsi Dobrzyjałowo. Makosiewicz posiada 12-morgowe gospodarstwo, które leży odłogiem, w dodatku żonę swą z dzieckiem pozostawia na łasce losu.

Ewentualnie udzielone wymienionym osobom wsparcia nie będą zwracane przez interesowane gminy.

Zaprowadzenie w agencji pocztowej Wyciąże jednorazowego urzędowania.

W agencji pocztowej Wyciąże zaprowadzono jednorazowe urzędowanie od 9 — 14-tej w dnie powszednie.

Uruchomienie urzędu telegraficznego w Sosnowcu.

Z dniem 1 marca 1934 r. uruchomiono Urząd telefoniczny z siedzibą w Sosnowcu pow. Będzin Woj. Kieleckie. Urząd ten o nazwie „Urząd Telefoniczny Zagłębia Dąbrowskiego Sosnowiec“ zalicza się do II klasy.

Zniesienie pośrednictw pocztowych w Witkowicach, Bulowicach i Podlesiu Kąckiem.

Z dniem 31 marca 1934 r. zostaje zwinięte pośrednictwo pocztowe o rozszerzonym zakresie działania w Witkowicach oraz o zwykłym zakresie w Bulowicach i Podlesiu Kąckim powiat Biała.

Z tymsamym terminem wymienione pośrednictwa przydziela się do zamiejscowego okręgu pocztowego U. p.-t. Kęty.

Zagubienie dokumentów zgłosiły następujące osoby:

1) Strahl & Co, Fabryka Chemiczna w Szopienicach G. Śl. dowód rejestracyjny samochodu ciężarowego Kr. 97910 wydany przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

2) Schwamenau Herman, ur. 13 czerwca 1911 r. w Kołomyji, zam. w Krakowie ul. Krowoderska 67, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Tarnopol, Nr. książeczki 1620.

3) „Oświęcim“ Zjednoczone Fabryki Maszyn i Samochodów Sk. Akc. Oświęcim II, dowód rejestracyjny samochodu osobowego Kr. 97032 wydany przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

4) Zagubiono dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 701305 wystawiony na nazwisko Mędrysa Józefa w Spytkowicach Nr. 80 pow. Wadowice.

5) Schreiber Emanuel, Tymbark, pow. Limanowa dowód rejestracyjny motocykla Kr. 97711 i pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 7042, wydane przez Urząd Wojewódzki Krakowski,

6) Szarek Józef, Garbek pow. Tarnów, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 709972.

7) Knapik Antoni, Poręba-Żegoty Nr. 170, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 27862, wystawiony przez R. I K. w Bielsku.

8) Mars Walenty, Mogiła pow. Kraków, Nr. 124, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 60134 wydany przez R. J. K. w Krakowie,

9) Marja Halikówna, ur. 17 lipca 1912 r. w Bieńczycach powiat Kraków, dyplom nauczycielski wydany przez Prywatne Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie im. M. Reya w Krakowie, metrykę urodzenia wystawioną przez Urząd parafjalny w Raciborowicach, świadectwo obywatelstwa wydane przez Starostwo powiatowe w Krakowie i świadectwo lekarskie wydane przez lekarza powiatowego w Krakowie.

10) Michałek Antoni, prof. gimn. ur. 23 września 1901 w Krakowie i tu zamieszkały przy ul, Zamojskiego 27, dowód rejestracyjny motocykla marki New-Imperial, Kr. 97599 wydany w marcu 1932 r. przez Urząd Wojewódzki (b. Dyrekcję Robót Publicznych) w Krakowie.

11) Grzymek Jan, Głęboka powiat Kraków, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 62011 Z) ur. 1920, wzrost 151, maść [gniada, prawa przednia do pół pęcin biała)

12) Szarek Tomasz, Babice, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 27363 (klacz szpaczka 141 cm.)

13) Zajączkowska Marja, Brzesko, legitymację kolejową Nr. 97134 wystawioną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.

Adres Redakcji i Administracji „Krakowski Dziennik Wojewódzki“ Kraków, ulica Basztowa 22, telefon Nr. 111-41

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 1· zł. — Przedpłata na rok 1934 wynosi: roczna 18 zł., półroczna 9 zł. kwartalna 4·50 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia i za poszczególne egzemplarze należy przekazywać na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409.144 Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia Kraków ul. Sławkowska 6, tel. 144-65, pod zarządem A. Gablankowskiego.